

عنوان مقاله:

معناشناسی واژه رضا در قرآن

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی مطالعات جهانی در علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

سولماز گیاشی فر - کارشناس ارشد رشته علوم قرآنی استان اردبیل، شهرستان مشگین شهر

خلاصه مقاله:

شناخت معانی اصلی کلمات به عنوان یک دانش تخصصی برای توضیح و تفسیر آیات قرآن مورد توجه قرار گرفته است، این دانش زیر بنای بسیاری از دانش های علوم قرآنی است؛ اگر به درستی مورد بررسی قرار گیرد در فهم مراد خداوند کمک شایانی می کند. عصر نزول قرآن که به عصر جاهلیت معروف است؛ دارای همه یا بخشی از واژه هایی است که در قرآن به کار برده شده اند. چرا که مردمان عرب این واژه ها را استفاده می کرده اند. در این میان قرآن بر روی برخی از واژه ای اخلاقی تاکید کرده و برخی از واژه ها را فرو گذاشته و بر برخی از آن ها مصداق متعالی معرفی کرده است. از جمله این واژه ها؛ رضا است ریشه اصلی رضا؛ رضو است چون از مشتقات آن رضوان به کار رفته است این واژه یکی از واژه های پر کاربرد در قرآن است که بیشتر به صورت فعل به کار رفته است؛ خشنودی خداوند که با تعبیر رضوان آمده بالاترین خشنودی است و بالاترین نعمتی که خداوند به بندگان خود می بخشد همان رضوان خداست.

کلمات کلیدی:

معناشناسی، قرآن، رضی، رضوان، خشنودی، رضای خدا.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1630607>

